

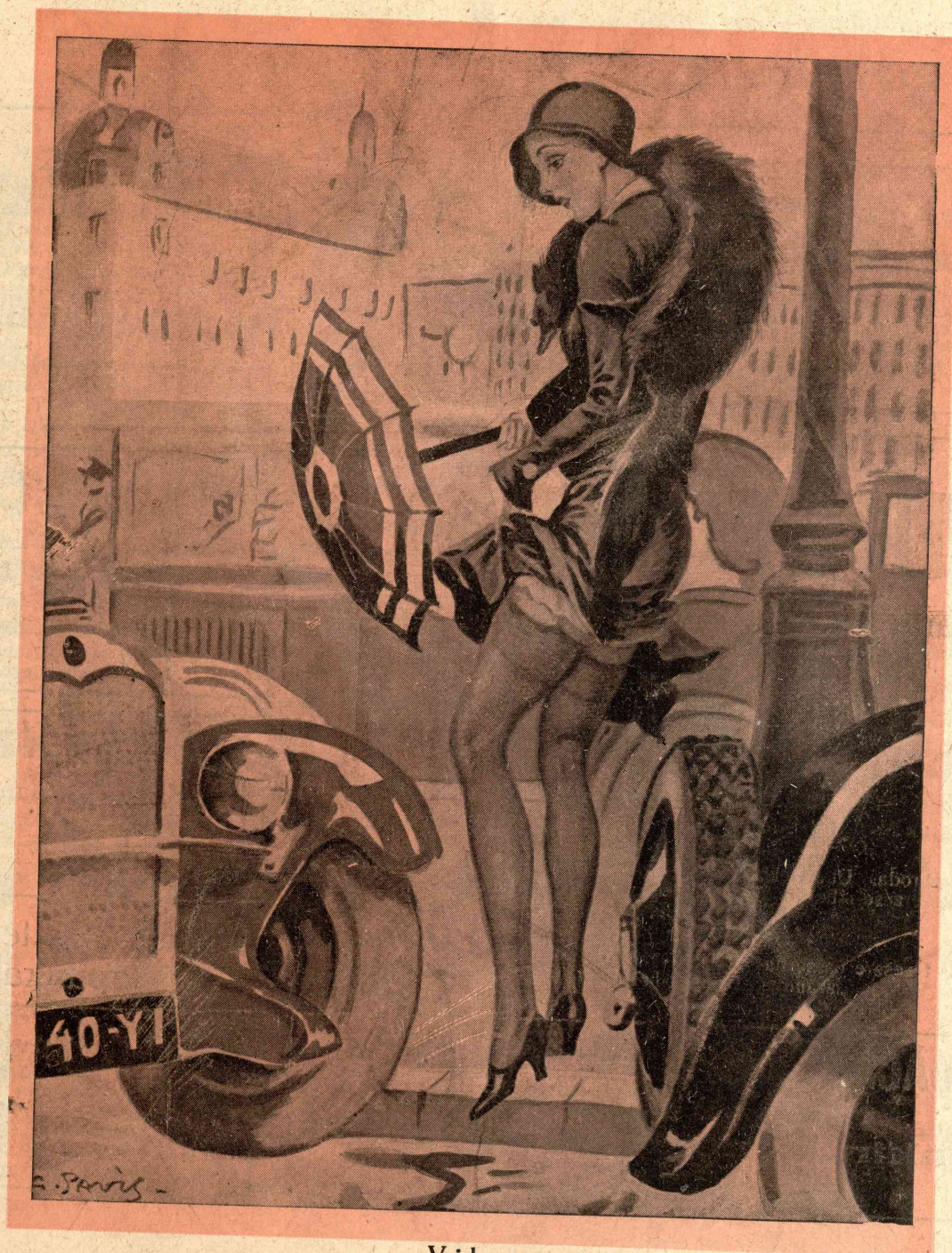
XII. évf. 23. sz.
Timișoara, 1934 június hó 5

Ara: 20 lei, 12 dinár, 4 ckor. Párisban 3 franc
Berlinben 50 Pf. Magyarországon 1 Pengő, 1 Silling

IKAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Vihar

Olvassa el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskret csomagolásban megkapja.

Előfizetési ára negyed évre :

Magyarországon	Pengő 10
Csehszlovákiában	Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési díj hol fizethető le.

Ez a hely a MIA K Ré M számá-ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszerárában, Timişoara-Fabrik kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA-KRÉM-nek nem kell már reklám.

Brummerton Boy

Timişoara, Belváros, Mercy ucca 1. szám

Interurbán telefon : 17-24

Megbízható, pontos és gyors küldöncszolgálat.
Naponta kurirjárat Bucurestibe és Clujra

Vizum és utlevélroda. Utlevelekben díjmentes felvilágosítás, ehhez szükséges igazolványok beszerzése stb. stb. Vidékieknek válaszbélyeg ellenében kimerítően válaszol.

Ne tévessze össze hasonló irodákkal, ügyeljen a telefon-számra: Tizenhet-huszonnégy

„DACIA“ kávéház és étterem

Timişoara, Gyárváros

Esténként zene, szolid, polgári árák !

Szlovák (24)

speciális pediküre, lábápoló szalonja, amerikai rendszerű villanygépekkel, valamint késsel. A Szlovák féle fagybalsam feltalálója és árusítója.
BUDAPEST, Bécsi u. 5, félem Telef. 80690

Ha fájós lábát

gyógyítani akarja és szeret elegáns cipőben járni, akkor lábbelijét NAGY SÁNDOR ortopéd cipésmesternél készíttesse. BUDAPEST, IV. Múzeum körút 11. (Gróf Károlyi uti oldal).

Hajfestést

barmely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timişoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú víz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

Károlyi József

uri fodrász, manikűr
Timişoara, Belváros, Mercy
ucca 6.

Hajvágás hölgyek számára is.

Olvassa és terjessze
lapunkat

Dolly krém puder szeplővíz

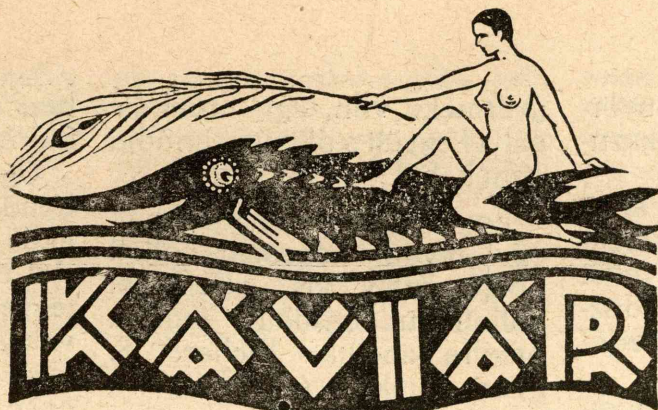
Legszebb ajándék ! Gyártja :
Roth Jenő gyógyszerár
Timişoara, III Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Szerkesztőség és kiadóhivatala

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Cehoslovákiában	50 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

Bűnözés szadisztikus alapon

Írta: Dr. ERICH WULFFEN

Azok a szülők, akik gyermekeiket bántalmazták, a legtöbb esetben tisztátalanoknak, akaratosaknak, dacosaknak, gonoszaknak és hazudozóknak állítják őket és hogy csak is szigorú fegyelemmel számíthatnak javulásra. Aki gondosabban vizsgálta a gyermekbántalmazások részleteit, az tudja, hogy ezekben a szemrehányásokban többnyire van is valami igazság. Pártatlan tanuktól hihetetlen dolgokat hallunk, így például, hogy egy hét éves leányka szappannal kente be a parkettpadlót, hogy bottal járó gyenge apja elcsusszék. Az ilyen gyermekek törvényszék előtti hazudozásait szinte kisértetlenül be lehet bizonyítani. De itt is gyakran kiderül, hogy ezek a gyermekek más nevelési viszonyok között türethetően, sőt jól viselkednek. A szülők rossz tulajdonságait a gyermekek örökölhetik. Mindegyik házastárs először is a másik fél hibáit látja meg a gyermekben s csak másodsorban a saját hibáit.

Az apa többnyire inkább passzív szerepet játszik: en-

gedi az anyát cselekedni és nem védi a gyermekét. Munkája távol tartja az otthonától, a nevelés az anya dolga. Ha otthon van, akkor békét akar a feleségével. Ha nem jobbágyi viszonyban van a feleségével, akkor nem szól bele a bántalmazásokba, vagy az anya biztatására részt is vesz bennük.

Számtalan példa van rá, hogy kegyetlen szülők veszővel, bottal vagy korbáccsal fenyegetik a gyermekeiket.

De a fájdalomkozásnak egyéb eszközei is vannak. A fájdalomkozás által kiváltott kéjérzet motivuma különösen világos akkor, ha figyelembe vesszük, hogy milyen kimeríthetetlen a fantázia kegyetlenségei kitalálásába. Egy anya hét éves leányát mindennap órákon át térdeltette a szobában, úgy hogy a térdjei egészen sebesek voltak; egyszer szemén rugta a leányát. Egy iszákos apa a tízéves fiát gyakran egészen mesztelenül és minden takaró nélkül kényszerítette a földön aludni. A gyermeket külön célra formált vasdarabbal

verte és kényszerítette, hogy sokszor órákon át tartson a kezében nehéz építési vas-kampókat. Egy hatéves gyermeknek a szülők parancsára órákon át kellett a szobában le és föl járnia, a többiek lefeküdtek, míg aztán a terméshettől fogva gyenge gyermek össze nem esett. Egy apa büntetésből a forró kályhára ültette a gyermekét. Egy másik apa égő gyufát tartott a fiával, míg az meg nem égette az ujjait. Más gyermekeket hideg télen meztelán és vékony ruhában kiküldtek a lépcsőházba, ahol órákon át kellett fagyoskodniuk. Bántalmazott gyermekeknél nagyon gyakoriak a lefagyott lábak. Egy másik, a szülők által közösen bántalmazott ötéves fiúnál az orvosi vizsgálat 21 bordatörést mutatott ki.

Nevelőanyák is sokszor szokásszerűen végeznek ilyen bántalmazásokat. Sok olyan eset is ismeretes, mikor az özvegyen maradt anya kedvese, vagy az apa ágyasa követ el kegyetlenségeket azokon a gyermekeken, akik szándékaik útjában állanak.

A kinzásban talált gyönyörnek itt még külön szekszuális tápláléka is van.

Joggal törekednek arra, hogy a kegyetlen gyermekbántalmazásokat, melyeket ma csak indítványra üldöznek, indítvány nélkül is büntethessenek.

Saját gyermekének bántalmazása miatt tartóztattak le egy betűszedőnek férjétől különváltan élő feleségét. A lelet egyenesen megdöbbentő volt.

A törvénytelen születésű 11 éves G. Gertrudot az anya lakásában egy klozettben találták olyan szalmazsákon, mely részben ürülékkel volt bepiszkolva és bűzös rongyokkal volt befödve. A testileg és szellemileg elmaradt leány rendkívül hiányos tápláltságot mutatott. Összes lábujjai sebesek voltak. A jobb láb kisujjáról több iz hiányzott, a második lábujjról teljesen hiányzott a körömiz. A külső bokánál nagy tályog volt. A jobb sarkon nagy darabon hiányzott a bőr. A gyermeknek a szigorú hideg ellenére is éjjel-nappal ebben a nyitott ablaku klozettben kellett tartózkodnia. Az anya, akinek még két törvényes

gyermek van, egy munkással él együtt s állítólag imádja ennek fiát.

Egyik büntetőbiróságnak egy olyan házaspár adott dolgot, mely kis gyermekét hallatlanul bestiális módon halálra kinozta. Richard S. gyári munkást és feleségét a gyermeknek veszélyes szerzővel okozott testi sértése és az életet veszélyeztetett bántalmazása miatt ama súlyosító körülmény mellett vonták felelősségre, hogy a sértett fiú állandó sorvadásba esett és végül meghalt. A férj már évekkal az esküvő előtt érintkezett mostani feleségével. Ebből a viszonyból egy fiú született. Mikor a szülők két év múlva összeházasodtak, a fiú tövis volt a szemükben. Mikor aztán a házasságból is születtek gyermekek, nagyon rossz dolga lett a kis Ottónak, akit csak „dögnek” szoltottak. Mint a szülők korábbi ballépésének emlékét, folyton ide-oda lökdösték és ütötték. A boncolás szörnyű képet adott. A gyermek teste csontvázzá soványodott, a háton bőrvérzéseket, a fejbőrön több véres daganatot találtak. Kezei és lábai le voltak fagyva.

Penistörésről mint bosszúállási módról ad hírt Dr. Lipo Bey, az Aerztliche Rundschau (1909 Nr. 30.) Kairo egyik ismert donjuanja, aki egy török kisasszonyt molesztált, esett egy ilyen bosszútény áldozatául a leány apjának és fivérének tanácsára. Az udvarlót meghívták a palotába, ahol a leány gyengéd keze végezte el a tényleget, hogy a csábítót ártalmatlanná tegye. A tettes nőt csak pénzbeli kárpótlásra ítélték. A keletiek roppant bujasága teszi érthetővé, hogy ilyen esetek lehetségesek. Külön-

ben állítólag nálunk is előfordulnak.

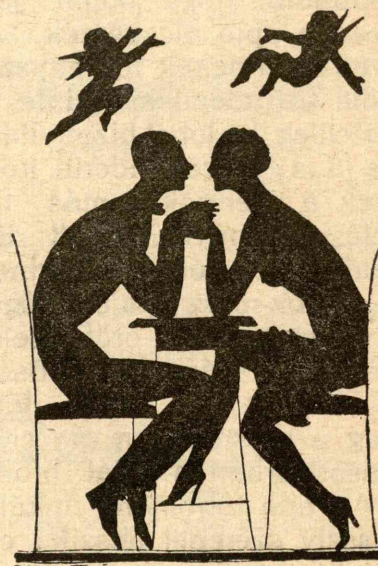
Ugynevezett szerelmi italok beadásának is lehet szadiztikus színezete. Dr. Ploss szerint a frank leányok spanyol legyek főzetét keverik a kedvesük kávéjába, miután előbb leszedték a legyek fejét. „Az ezen állatok testében levő kantharidin nagyon ártalmas a belső szervekre, különösen a vesékre.”

Mint Hellwig közli, babonából is követnek el testi bántalmazásokat. A fanatikus babona jó talaj, a mások kinjában való gyönyörködéshez.

A szadizmus a bántalmazáson kívül úgy is elérheti a kívánt szekszuális izgalmat, hogy az áldozatot védtelenné teszi és mozgási szabadságában korlátozza. Az ilyen személyt megkötözik, megbilincselik, fogva tartják.

*

A rendes masszázsból is van valami többé kevésbé nyílt szadizmus. A „szekszuális masszázst” kézzel vagy durva törülközővel és kefékkel végzik. Ezt már a régi népek is ismerték s nagy szerepet játszott a különösen fejlett indiai erotikában. A dörzsölés erős bőringerlést vált ki s különösen a hát, a combokon és az ülepen

alkalmazzák. Különösen az utóbbi testrészen idézhet elő erős nemi ingerületet a genitáliák közelsége miatt. A dörzsölt fél, aki a szexuális masszázst kívánja, a masochistákhoz tartozik, a szexuális dörzsölő sadista.

A szadisztikus cselekvések egy másik módja tűknek, késeknek,

stb. egy más ember husába való beszúrásából áll.

Tarnovsky közli egy neuropatikus orvos esetét, aki rendszeresen normális nemi érintkezést folytatott a nőkkel. Ha bort ivott, akkor kedve támadt egy nő ülepébe beszúrni vagy a lanzettával megsebesíteni. Csak ha vért látott és

penge behatolását érezte az élő testbe, következett be nála a teljes kielégülés.

Ilyen esetek is vezethetnek büntetendő cselekményekre. Egy ilyen esettel következő lapszámunkban fogunk foglalkozni.

— —

Francia reprodukció

— Rajz —

Hadifogoly

— Irta: Vándori Tibor —

Efimovics Nikolaj a háboru elején került fogságba, most itt van az Epidemia nevű kórházban, vagy helyesebben barakk-táborban. Magas, karcsu, szőke és fiatal. Sárga csizmája van, ami közlegény létére fölötté gyanus.

Könnyed kedvesség jellemezte, nem lehetett tudni, hogy mi lehetett a foglalkozása. Volt, aki urifinak tartotta, de valószínűleg valami megkezdett mesterséget hagyott abba, aztán iszákos, kártyás életet élt. A munkások közé volt beosztva, de ritkán láttam lapátot a kezében. Mindenki szolgálatkész embernek tartotta, de nem tudta senkisé megmondani, hogy mit tett neki.

A ápolónők számára külön étkező barakkok voltak berendezve. Természetesen ezek mind fizetett ápolónők voltak. Teljes ellátást és elég magas fizetést kaptak életveszélyes szolgálatukért. Ezek között volt Aranka kisasszony.

Közepes termetű, kövér leány volt, nagy, barna álmokban uszó szemekkel. Amikor összegyűltek ebédre, rendszeren berontott Efimovics Nikolaj. Aranka kisasszony ilyenkor rajta felejtette szemét és amikor hozzáfordult valamiért, Nikolaj elvörösödött, belenézett tányérjába. A himpellér persze észrevette ezt a hatást és ábrándos szemekkel nézte ő is a kisasszonyt.

Ebbe az ebédlő barakkba, ebéd és vacsora idején egy-egy fiatal orvosjelölt is ellátogatott. Valami harminc ilyen orvostanhallgató, szigorló orvos volt a táborban, ezek mind rendkívüli fizetést kaptak kockázatos vállalkozásukért. Fiatalok, éhesek és kiéhezettek voltak, falták szemükkel az ápolónőket, kigyózt pillantásuk a meztelen női karokon és a fehér köppeny alatt domborodó mellükön.

— Nagy kopé vagy te, Nikolaj! — fenyegette meg mutatóujjával tréfásan egy tiszt a legényt, mert előtte való este Aranka kisasszony társaságában látta a barakklakások homályos közeiben.

Nikolaj egy nagyot rikkantott és röhögött. Büszke volt az Aranka kisasszonnyal való dolgára és örült, hogy észrevették mások is.

Azután már Aranka kisasszonyt is ugratni kezdték Nikolajjal. Efimovics vérszemet kapott és mindent elkövetett, hogy a szelíd tréfálkozásból pletyka legyen. Ezt azzal az aljas számítással tette, hogy így még több kedvezményben fog részesülni.

Aranka kisasszonynak annak rendje és módja szerint udvarolni kezdett.

Végül a tábor lakói ebbe is beleuntak és Efimovics Nikolaj fészkelődni kezdett. Nagyon elkényeztették már és primadonna szerepet igényelt. Idegeskedve járt-kelt, dühös volt Aranka kisasszonyra. Nem bírta már látni, amint az ápolónő ráfüggeszti szemét mélabus sóvárgással, amely már kezdett mint dicsőség alaposan meghomályosulni.

Márol holnapra hátat fordított Aranka kisasszonynak, aki aztán egy meggondolatlan pillanatban levelet írt neki, melyben megírta, hogy boldogtalan szerelmes és nem tud nélküli élni.

Hosszabb ideig azután együtt láttam őket délutánonként bolyongani. Nikolaj hűségesen beszámolt mindig az elért eredményekről és néhány napig mindenki azon mulatott, hogy Nikolaj milyen pontosan beszámol Aranka ruhán keresztül megállapítható testi állapotáról.

Dehát ennek érdekessége sem tartott soká és Nikolaj ezért nagy titkolódzva megsugta a tábor tisztjeinek, hogy vacsora után bemegy Aranka kisasszonyhoz. Erre a hírre kis társaság verődött össze, akik elhelyezkedtek a szomszéd barakkoknál és látták, amint benyit a barakk leányszobájába és nem telik bele tíz perc és az ablak rejtelmesen elsötétedik...

Az alantas kíváncsiság türelme végtelen. Egy óra telt el, mire kigyultak a kis szoba villanykörtei és Efimovics Nikolaj pillantásra sem méltatva bennünket, visszafutott a szobájába.

Nikolajnak másnap a vállát veregették, mosollyal köszöntötték, a nap hősvé léptették elő. Aranka kisasszonyt pedig az ebédnél hűvös lenézéssel fogadták az ápolónők, akik csak a test állapotá-

hoz értettek, a lelkihez annál kevésbé.

Aranka kisasszony zavart mosollyal fogadta a néma megvetést és bizonyára nem tudta magyarázatát adni. Csak Nikolajt leste, abba biborosodott bele az arca, ha a legényt meglátta. Az ő számára csak az est homálya, az éjszaka sötétsége szerezte meg azt a boldogságot, hogy Nikolajt maga mellett találja.

Egy este aztán furcsa szerepcsere történt. Az ötlet Nikolaj züllött agyában született meg. Hiileg akart egy altisztnek. Nikolaj lesbe állott Aranka kisasszony barakkjával szemben és az altiszt nyitott be Aranka leányszobájába, melynek nyitott ajtaja Nikolajt várta.

Mindenki tudta másnap, mi történt.

Aranka kisasszony védekezett és lármát akart csapni, az altiszt azonban megfenyegette. Megmondta, hogy tudja mi történt közte és Nikolaj között. Megígérte, hogy senkisé fog tudni a dolgról, ha ő is...

A szobában elaludt a lámpa és Nikolaj mereven nézte az ablak fekete foltját. Az új hirt másnap új ember követte. Meg volt a szokásos patron, amit el lehetett sütni. Feljelentem magukat!

Aranka szegény a harmadik embernél már nem is védekezett. Azt hitte, hogy hárman tudják a titkot és azt meg kell fizetni. Aztán megfizetelte a negyediket, az ötödiket, mert mindegyiknek meg volt a maga bizalmasa. Mindegyiket meg kell fizetni, mert most már nem azt jelentenék, hogy ő és Nikolaj, hanem ő és egy csomó ember.

Az ápolónők kijelentették, hogy már nem hajlandók Arankával együtt étkezni.

Ennek a társadalomnak azonban nem volt semmi kifogása a leggaládabb zsarolást elkövető férfiak ellen, tehát valóságos társadalom volt.

A hosszú idő, amit életerős férfiak és nők töltöttek el a táborban, végre egy éjszaka vad orgiában tört ki. A bő táplálék, az aszkéta élet, a halál váraiban lehetősége lerombolta a korlátokat.

Csak egyszer, egyetlen éjszakára. A semmibe vett élet felcsapla heves, követelődző lángjait. Cso- bogott az alkohol, pezsgő forrt a poharakban és egy hosszú ba- rakk, melyben orvosok, vimmerlis arcu orvosnövendékek laktak, dá- ridóban zengett a daltól és a tá- bor éjszakai, temetőcsendjét ka- cagások, borzongató nőisikolyok szertelen kórusa verte fel.

A szomszéd barakkban is vilá- gosság volt Ott, ahol Aranka kis- asszony lakott.

Ez is törvényszerűség volt. A barakkváros kitermelte a prostitu-

ciót. Reggelre visszanyerte minden a maga rendes képét. Vizsgálat indult meg. De a vizsgálat ered ménytelen maradt.

Még csak Aranka kisasszonnyal történt valami.

Meghalt.

Valami baja lett, ebből más valamit szerzett magának, amiből viszont hashártyagyulladás tá- madt.

Temetéséből csak a menetet láttam. Egy pap kísérte és két népfelkelő baka. Két vödörben oltott meszet vittek. Aranka kis- asszonynak fehér boporsója volt.

lád esze, az élelmes egykori pa- rasztleány megállott gazdája előtt.

— Te, János, — mondta a báró — a gólya ismét fészket rakott nálunk.

— Igenis, — felelte János.

— Te, János, hogy lehet ez?...

Én, esküszöm, nem okoztam és nem tartom valószínűnek, hogy valaki olyan számár lenne, hogy a feleségemnek alkalmat adott volna, hogy ő okozza.

János inge ujjával megtörölte a bajuszát, aztán nagyot krákogott és így szólt:

— Én se gondolnám, legalább részemről ki van zárva... csak hogy úgy gondolkodtam az idén, hogy a jó gyerekek kötelessége, hogy az idült szüleinek terhé- t vállalja... Hát amondó voltam, hogy a Magduska kisasszony szép lány mán és elég idős is...

A báró megütözköve kiáltott fel:

— Dehát csak nem gondold, hogy én és a saját lányom...

János egy nagyot pökött és így szólt:

— Ki beszél itt a báró ur- ról?... Hiszen a báró urról nincs szó; a báró ur már évek óta penzióban van helyezve... Disznó egy hüllen szóga volnék én, ha eddig is téllenül néztem volna, hogy a gazdám egyedül dolgoz- zék!...

A hűséges inas

Báró Bergenthal Tasziló megállt kastélyának bejárata előtt és fel- nézett a tetőre. Ott a csendes esti szürkületben egy madár állt, egy hosszulábu, piroscsőrű gólya, a bárónak évenkénti rendes ven- dége.

A báró ugyanis huszonöt éve nősült meg. Huszonnégy évvel ezelőtt született meg az első gyer- meke, a csodaszép Magda és attól kezdve a gólyamadár min- den évben megérkezett a házte- tőre, hogy ott fészket rakjon. Hu- szonnégy gyermeke volt tehát a bárónak, amit ezek után könnyű kiszámítani.

A mult esztendőben végre báró Bergenthal Tasziló, aki mindig csodálta férfiérejét, így szólt ked- ves nejéhez, született mezőláposi báró Lápos Eleonorához:

— Én kedves nejem, itt az idő, hogy megpihenjünk. Tekints fel a háztetőre és bucsuzz el örökre a fészket rakó gólyától...

Eleonora feltekintett a gólyához és könnyes szemmel bucsuzott tőle.

*

Képzeltetni tehát báró Bergen- thal Tasziló meglepetését, mikor a gólyát most ismét meglátta a ren- des helyén. Először tölcsejt akart formálni ráncos kezeiből és felki- áltani hozzá:

— Gólya nagysám, ön téve- dett!...

De aztán eszébe jutott, hogy a gólya nem érti az emberi nyelvet és egyszerűen bement a lakosztá- lyába.

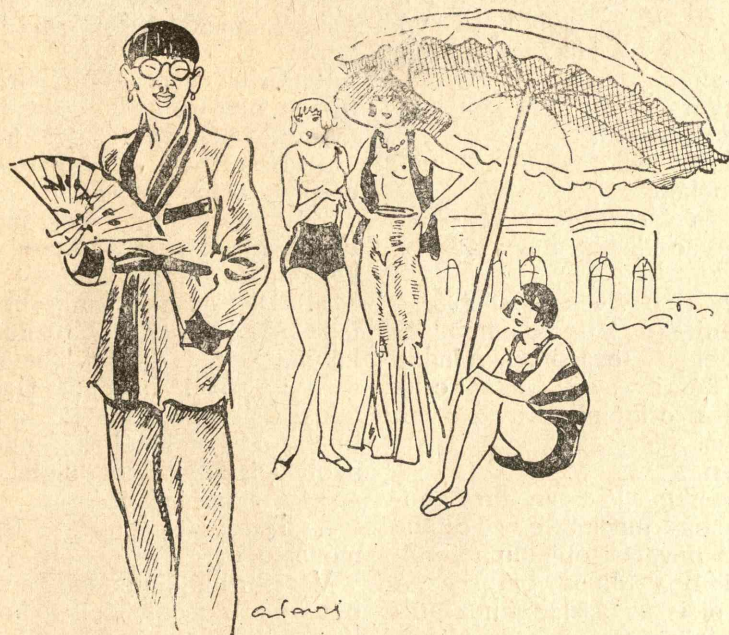
*

— Hogy én nem vagyok az

oka, az bizonyos, — így gondol- kozott a báró. — Dehát akkor megcsalna a nejem?... Ötven év- hez közel áll és így nem való- színű. Nem őmiatta nem való- színű, de hol van az a lovag, aki ennyi áldozatra kész volna?

Nem értette a dolgot... De meg kellett fejtenie a talányt és ezért a csengőhöz nyult...

János, a hűséges szolga, aki sohasem hagyta el a családot, mióta odaszegődött, János, a csa-

A strandon

A szadista és lánytanítványa

— Irta: E. I. Adivec —

II.

Mikor másnap reggel csengettek, még ágyban voltam. Magamra vettem egy kabátot és kinyitottam az ajtót. Egy fiatal leány állt előttem:

— Az apám küld. Maga nálunk volt az éjszaka.

Bevezettem a szobába és most alaposabban megnéztem vásárlásomat, mert tegnap sem időm, sem alkalmam nem volt rá. Egy fiatal, kissé sovány, tizenégy-tizenöt éves teremtes, rövid, kék mosóruhában, állt előttem. Arcában volt valami kamaszos, mozdulatai még tökéletlenek voltak, kissé fejletlen és esetlen. Nem mondhatnám, hogy nem tetszett nekem: hála istennek, nem volt kövér, testének még egészen fiúnak kellett lenni.

— Hogy is hívják tulajdonképpen?

— Ernának.

— Nos, Erna, apád bizonyára megmondta neked, hogy egyelőre nálam leszel alkalmazva. Sok dolgod nem lesz. Itt ez a szoba lesz a tied, ez pedig ott az én dolgozó- és hálószobám. Otthoni dolgaidból semmit sem kell elhoznod. Mindent újat fogsz kapni. Később majd bemegyünk a városba és megvesszük, amire szükséged van.

— Akkor először el kell hoznom a kalapomat.

— Nem kell, majd egy újat veszek neked.

Öröm és várakozás ragyogott az arcán és csillogott nagy szemeiből.

— Ugy sem volt már szép.

— Menj most a konyhába és készítsd el a reggelimet, minden elő van készítve, egy kakaót csak meg tudsz csinálni. Én közben felöltözöm.

— Igen.

Meg voltam elégedve, arra gondoltam, hogy megint egy csinos és izgalgó nevelési objektum került a kezeimbe. Mikor behozta a reggelit, őt is az asztalomhoz ültettem, teleöntöttem a csészéjét és örömmel láttam, hogy félénksége lassan eltűnik. Azután elmentünk. Kedvem lett volna előbb egy kis vizsgálatot tartani rajta, de mégis későbbre halasztottam és megelé-

gedtem a hátsó gömbölyűségek megsimogatásával, mikor az ajtót kinyitotta.

Először egy kalapot vettem neki, florentinből, lobogó kék szalaggal, azután egy ruhát, harisnyákat, cipőt, néhány fehérneműt, toilett dolgokat, egy üveg kölnivizet. Odaadtam neki a csomagokat:

— Most pedig elmegy a Diana-fürdőbe. Tudod hol van?

— Igen.

— Ott megtürdesz. Azután felveszed ezeket az új dolgokat, de a régiekből semmit. Ezekből egy csomagot csinálsz és egy hordárral haza küldöd. Itt van pénz. Én itt a kávéházban foglak várni. Egy óra alatt itt lehetsz.

Mikor visszajött, már egész étvágygerjesztően nézett ki. Egy ideig még sétálgattunk, megebédtünk egy kis vendéglőben és hazamentünk. Bejárónőm közben kitakarított. Leengedtem a redőnyöket, úgy hogy a szobában puha félhomály uralkodott, felgyújtottam az íróasztali kis villanylámpát, kényelmesen elhelyezkedtem egy karosszékből és egyszerűen rászóltam:

— Vetkőzz csak le egy kicsit!

Meg kellett ismételnem a szavaimat, mielőtt megérteni látszott volna.

— Csak nem akar megverni, hiszen nem csináltam semmit! — mondta félénken és siró hangon.

— Nem, nem, Erna, légy egészen nyugodt.

De még mindig nem mozdult. Felálltam, magam akartam levetkőztetni és odanyultam kis bluzához. De ez még kinosabb lehetett a számára, behúzódott a kályha mellé a sarokba és lassan vetkőzni kezdett. Gyönyörködve néztem. Minél közelebb jutott a kombinéhoz, annál lassabbak lettek a mozdulatai.

— A kombinét is?

— Természetesen, — feleltem mosolyogva.

Végre ruhátlanul állt a sötétben és bőre átvilágított hozzám. Kezembe vettem a lámpát és úgy állítottam be az ernyőjét, hogy a fény éppen ráesett a testére. Öröm volt nézni, hogy követtké kezei a fénysugarát, hogy testének valamelyik megvilágított részecskéjét

eltakarja előlem. Ha a melleit világitoltam meg, gyorsan rájuk fektette a kezeit, ha a hasát érte a fény, akkor az igyekezett eltakarni kíváncsi tekintetem elől. Nem sok eredménnyel. Egy ideig szórakozhatott ez a bujosdi játék, akkor visszalettem a lámpát az asztalra, odahívtam őt magamhoz és a térdeimre ültettem.

Arca illet a finom, kiképzetlen testalkathoz, alig észrevehető csipővonalai, kemény, kicsiny mellei, vékony lábai és egyenes vállai sok örömet szereztek volna a perverz erotika valamelyik festőjének.

— Erna, most jól figyelj ide — mondtam neki és közben ujjaim mintegy szándék nélkül az üde ajkakkal játszadoztak — vagy visszamegy az apádhoz a hátsólakásba, éjszakáról éjszakára valószínűleg megkapod a magad verés porcióját, — közben bal kezemmel a hátsó gömbölyűségeket simogattam — surolnod és takarítanod kell, tovább viseled a régi ruháidat, vagy pedig nálam maradsz. Én az életnek egy királynőjét, a szerelem egy fejedelműjét akarom belőled csinálni.

Szándékosan választottam ilyen fellengző szavakat, aminőket már biztosan olvasott valamelyik regényben.

— Örökké úgy sem maradhatunk együtt, de majd ha valamikor elválunk egymástól, legalább egy kis hálával gondold majd vissza reám. Virágokat fogok venni neked, parfümöket, ruhákat, autót fogsz járni és ékszereket viselni. Látod — és megsimogatva a nyakát, megállapodtam a keblei között — itt nagyon jól fogja magát kivenni egy kis aranylánc medaillonnal.

— Rögtön holnap meg fogom venni neked. Természetesen ezt nem tisztán emberszeretetből teszem, nekem is meg kell hogy legyen a magam öröm mellette.

— És verést nem fogok többé kapni?

— Esetleg, de mindenesetre más módon, mint ahogy az apád tette.

— Ezt nem értem.

— Majd meg fogod látni. Min-

denesetre teljesen nyugodt lehetsz. Tehát válassz!

— Én magánál maradok, — mondta gyorsan.

Hiszen tudom. Hiszen minden házmesterleány autóról, szép ruhákról és virágokról álmodik. Minden kis elárusítóleány, aki úri hölgyeknek kalapot vagy ruhát visz a lakására, maga is szeretne ilyen úri dáma lenni, hogy ne csak a kirakatokon át gyönyörködhessék az ilyen finom dolgokban, hanem neki magának is legyenek. Ez a gyenge pont minden leányártatlanságban.

És magam arra gondoltam, hogy megtanítom Ernát a szerelm minden raffináltságára, kiélvezem testének korai gyümölcsseit, azután jó kezekbe tovább adom őt. A jövőjével azután már nem kell törődnöm.

— Így, most ismét felöltözhetsz.

Gyorsan felemelkedett, de én még visszatartottam, jobb lábát az enyéim közé szorítva.

— Várj csak egy kicsit, meg akarom nézni itt hátul, mit csinált az apád veled.

És fejét az ölembe nyomtam, hogy arca a kezeimen feküdt és megszemléltem a harcleret.

— Na, éppen elég csik van rajta.

És nem tudtam megállni, hogy egy kicsit meg ne csipkedjem az étvágygerjesztő gömbölyűségeket, miközben szegényke úgy sziszegett, mintha valami forrórt vett volna a szájába. Azután elengedtem és felöltözött.

Kisétáltunk. Most Frau Leebre volt szükségem. Ez egy olyan öreg kerítő volt a Mariahilferstrasse-ről, aki már számtalan csinos bogárkát hozott el nekem és mindenre tudott tanácsot. Egy kávéházban meg is találtam. Ernának kiint kellett várnia.

— Kedves Frau Leeb, kérem, küldjön nekem holnap egy varrónőt, úgy délután három órákor. Többféle megrendelésem lesz. Hiszen tudja már.

— Na és? Ki hozta magának azt a csinos kis macskát, aki a kávéház előtt vár magára? Még féltékeny leszek.

— Én magam szereztem magamnak — feleltem mosolyogva és bucsut vettem tőle.

Tovább csavarogtam Ernával, néztük a kirakatokat, elmentünk moziba és azután vacsorázni a Práterbe.

Mikor éjszaka hazaértünk, nagy kedvem támadt, hogy már ma megkezdjem a szerelem különböző gyakorlatait. De nem akartam a kicsikét rögtön megrémíteni, hanem időt hagyni neki, hogy beleélje magát új helyzetébe. No meg ki is akartam táplálni egy kicsit. Elbucsuztam tehát tőle, mielőtt lefeküdtem.

— Ugye, holnap, ha hívlek, behozod nekem a reggelit? Jó éjszakát!

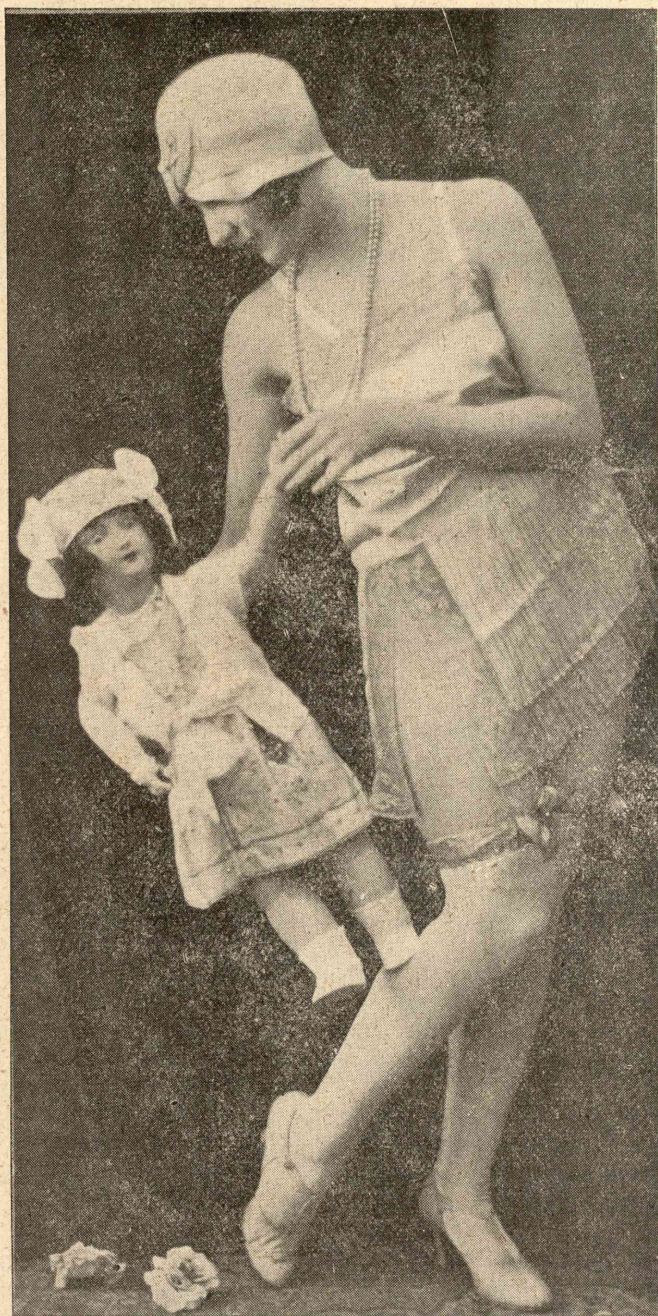
A meztelen testére való vissza gondolás, melyet délután éppen eléggé láthattam és érezhettem és amely most védtelenül ki volt

szolgáltatva nekem, sokáig nem hagyott aludni. Sokszor odapillantottam az ajlóra, mely az ő szobáját az enyémtől elválasztotta és nagy kedvem támadt egy ugrást megkockáztatni a kicsikéhez.

Másnap, ahogy megbeszéltük, eljött a varrónő. Mégis csak igazi gyöngy ez a Frau Leeb!

— Tehát ruhákat ennek a kislánynak? És mindent, amire szüksége van, hogy nagy dáma legyen belőle? Meg lesz, báró ur, meg lesz!

Ezt a címet egyelőre díjmentesen adományozta nekem, de meg voltam győződve, hogy később

Eredeti felvétel

alaposan bele fogja kalkulálni a számlába.

— Azután szeretném, hogy házihasználatra egy olyan apród-szerű ruhát csinálna a kisasszonynak, vörös selyemből, szorosan tapadót, mely testének minden gömbölyűségeit a legelőnyösebb és legtermészetesebb módon juttatja érvényre. Amilyent már rendeltem egyszer Frau Leebeinél egy leány számára. És még egy ruhát, csak egy olyan lepel-szerűt, fátolszerű anyagból, két oldalán a csipőig hasítottan, hogy néha-néha egy diszkrétebb pillantásra is alkalma nyiljék az embernek, ha a kicsike mozog.

— Értem, értem. A hét végén minden készen lesz. Minden délután eljövök próbálni, a kisasszony lesz olyan jó és vár engem.

Erna rám nézett. Csak bólintottam. Mikor a varrónőt kivezette, hallottam, mikor ez mondta:

— Nagyon jó ember ez a báró ur, egy finom ember. Csak legyen kedves hozzá. Egy másik olyant, amilyen ez, nem egykönnyen fog találni.

Gyorsan eltelt a hét.

A próbákon sohasem voltam jelen, hogy annál nagyobb legyen a meglepetés. Vasárnap délután aztán megjöttek a csomagok. Erna rögtön ki akarta nyitni őket, de én estére halasztottam. Eddig semmiféle módon nem közeledtem hozzá, akkor az egyszer is, mikor az első napon ruha nélkül láttam, elég platonikusan folyt le a nézegetés. Most azonban komolyan meg akartam kezdeni a nevelését.

Mikor az éjszaka eljött és mi egy kávéház teraszán a zenét hallgattuk, mindkettőnkön valami nyugtalanság vett erőt. Erna folyton a ruháiról beszélt, melyek kicsomagolatlanul feküdtek otthon és én a testére gondoltam és lábaim az asztal alatt az övéit keresték. Ez az érintés jól esett. Nemsokára fel is keltünk és a kapu még nyitva volt, amikor haza értünk.

— Na, Erna, most hozz be mindent és a jelenlétemben felpróbálhatod őket.

Felhalmozta előttem a ruhadarabokat és fehéreneműket, bebájtva velük a pamlagot és a székeket. Hol egy ruhát, hol egy kalapot, majd egy kombinét vett a kezébe és mutatta meg nekem.

— Egyelőre próbáld sorra őket.

Addig én is kényelembe helyeztem magamat.

Levetettem a ruhámat, házipőkbe bujtam és csak az inget hagytam magamon. Nagy élvezetem telt az örömeiben, ahogy mindent nézegetett és tapogatott.

— Most levetközöl teljesen és felpróbáld ezt a két háziruhát, a piros apródruhát és a fátolszerűt. Természetesen a kombinéd is le kell vetned, mert ezeket csak meztelen testen lehet viselni.

Miközben parancsomat végrehajtotta, elővettem egy illatszórót és bepermeteztem vele a testét. Aztán fel kellett próbálnia a ruhákat. Először a pirosat. Mint egy fiu, úgy nézett ki benne és elhátrózott, hogy ebben fogom lefényképeztetni. A szövet rátapadt testének legkisebb hajlására és domborulatára is. Ugy tűnt fel, mintha egyszerre égővörös bőre támadt volna. Érzéki vágyam felárgolt, mikor így láttam körül táncolni a szobában. Hát még a fátolruha! Mikor magára vette, nem tudtam tovább uralkodni magamon, felugrottam, jobb kezemet elhelyeztem a puha, meleg fészekben, másik kezemmel hátrahajlítottam a fejét, hogy kis mellei megfeszültek és csaknem eltűntek, felemeltem és néhányszor tüzesen megcsókoltam. Nyugodtan tűrte és nem mozdult. Már az ágyra akartam dobni és letépni testéről a leplet, de meggondoltam magam és elengedtem. Hiszen ebben mindennap részem lehetett, én többet akartam. Amint a kertész örül, mikor a virágokat látja és a korai termést várja, így akartam én is megvárni erotikus nevelésének gyümölcsseit és nem akartam már előre mindent brutálisan szétrombolni. Kissé eltávolodtam tőle, hogy ellentállni tudjak az ingernek és megkezdem a nevelést.

Lefeküdtem az ágyra, levételetem vele mindent és odahívtam magamhoz. Ugy ültettem, hogy két lábával jobbra és balra tőlem megtámaszkodhatott, néztem fehér bőrét, mely a villanylámpa fényében hamvasan csillogott és kezdetem:

— Ma ineg fogom kezdeni a nevelésedet. A játékra, amelyre meg akarlak tanítani, nem az a fontos, hogy az ember lefekszik, mint egy suszter éjszakáról-éjszakára. A fődolog ennél az elő- és közjáték, a szerelem arbeszckjei! Már a vetközés is! Ezt

nem szabad mechanikusan csinálnod, minden ruhadarabot lassan kell levetned. Szüneteket tartani közben, azután leengedni a kombiné vállpántját, hogy e mell egy részét látni lehessen, azután szemérmesen ismét eltakarni. Hiszen, mikor először levetközöttél, akkor is haboztál, de az szándékolatlan volt, nem akartad megmutatni magad. De ha majd gyakran csinálod ezt — és én bőséges alkalmat fogok neked nyújtani erre — már nem fogod zsenirozni magad, de a habozásnak ezen mozdulatait akkor nem szabad elmulasztanod. Talán jó lesz, ha ismét gyorsan felöltözöl és megpróbáld.

Leugrott az ágyról és megcsinálta előttem.

— Látod, már egészen jól megy, nagyon jó volt ez a mozdulat. Most gyere megint ide!

Alig tudtam kívánni, hogy újra közelemben érezzem. Lihegve ugrott fel hozzám és elfoglalta régi lovagló helyzetét.

Érintetlen ajkai nagyon is csábitóak voltak. Nem tudtam uralkodni magamon, hogy összecsokoljam őket és játszak velük.

— Tudod, milyen egy férfi?

— Látni még nem láttam, de a barátnőm, a Máli mesélte nekem...

Megfogtam a jobb kezét és veztettem, leleplezve egyuttal a pompás szoborállványt.

— Látod, ez az egész művészet, a szerelem abécéje. Hiszen te nem akarsz suszterné lenni. Nagyon sok mód van arra, hogy a büszkeségét letörjék és kielégítsék: ahogy már mondtam is neked, a suszter egyszerűen nekiindítja, egy, kettő, három, aztán slussz! Nekünk kulturembereknek különféle módjaink és helyzeteink vannak. És mindent megmutattam neki. — Továbbá a másik oldalon is. Végül az ajkaid...

— Az enyém? — kérdezte rémülten.

— Persze, hogy a tied, mert rajtad kívül nincs itt más senki. Természetesen ezt is nagy figyelemmel kell csinálnod, majd én megtanítalak rá.

És megmutattam, elmagyaráztam neki mindent, amit tudnia kellett ebben a dologban, akár egyedül végzi, akár a férfival kölcsönösen.

— Azután, — folytattam — ugyanezt a másik oldalon is meg lehet csinálni. Mindennek megvan a maga kedvelője. Idővel mindezt

hat, hogy a megszűnést kísérő tünetek oly hevesek és a nőt anynyira kinozzák, hogy orvosi segítség válik szükségessé. Az ily ese

tek kezelése idegcsillapítók (bróm, valérián, calcium stb.) vizkura és főleg a hiányzó petefészek váladékának — a petefészek hormon

jának — belsőleg való szedéséből, vagy a kivonat befecskendezéséből szokott állni. A kezelés gyors eredményt ad. (Dr. Wiesinger).

Fekete szépségtípus (Fotó Mandel. Páris)

Grammont lovag levele Richelieu hercegnőhöz

Imádott nénikém, mennyire szégyelem magam ma. Büszke felfuvalkodottságban utolsó levelem már jelezte Önnek teljes győzelmemet az én gögös Blanchem szíve fölött — és ma, egy hosszú hét után, fogcsikorgatva be kell vallanom, hogy súlyosan elszámítottam magamat. Hiuságom erősen megboszulta magát és a valóságban még végtelen fáradozásra és a legnagyobb energia alkalmazására, valamint a legráfínáltabb csábítási művészetre volt szükség, hogy végre célhoz érjek, amelyhez pedig olyan közel éreztem magamat.

Nagyon is számítottam a nő érzékiség őseréjére és — ezt is bevaló — az én külső előnyeimre is, melyek, ha szabad mondanom, már nehéz próbákban is sikerre vezettek. Nem minden habozás nélkül irom le ezeket a fellengző szavakat és lelki szemeim előtt már látom azt az annyira félt mosolyt az ön szép ajkain játszani. De ha már egyszer ott térdelek az Ön gyönöszéke előtt, a legcsekélyebb érzést és vonzalmat sem akarom elrejtteni, ha kisé neveltségessé is tesznek az Ön okos szemeiben.

Mikor a tűzijátékot követő reggelen erről és ennek következményeiről beszéltem Önnek és később összehallgattam a leányokkal, a zavarodottságnak bizonyos felhője feküdt a beszélgetésünkön, melyet minden tréfálgatásom sem tudott eloszlatni. Talán taktikai hiba volt tőlem, hogy ezekkel a tapasztalatlan és romlatlan gyermekkel szemben nem megint ott vettem fel a fonalat, ahol előző este abbahagytam. Blanchet rögtön benső öleléssel kellett volna üdvözölnöm, hogy megrohanjam és ne hagyjak időt neki arra, hogy velem szemben valamiféle komédiába játsza bele magát. Mikor közeledtem hozzá, finom arcocskáját biborhullám öntötte el és pillantása kerülte az enyémet; szerelmemben magam is olyan zavarodott voltam, hogy egyáltalában nem éreztem magam a helyzet urának és néhány banális frázissal igyekeztem a kölcsönös zavarodottságot eloszlatni. Csak Georgette volt pajkos, mint mindig és szinte csókra nyujtotta nekem a száját, miközben rózsás ajkait összecsucsortotta, mikor vidáman és elfogulatlanul jó reggelt kívánt. És ha természetesen nem is használtam ki

ezt a felkínálkozást, mégis magától adódott, hogy először Georgettevel kezdtem beszélgetni, miután Blanche tartózkodóan és melankólikusan szűkszavu maradt.

Szerettem volna alkalmat találni, hogy tanu nélkül egyedül maradhasak vele és csordulásig telt szívemet kiönthessem előtte. Ő azonban láthatóan kerülte a velem való egyetlenséget és ebben támogatásra talált Georgettenél is, aki féltékenységből nem akart bennünket magunkra hagyni. A szerelmes, temperamentumos szökeség, aki látható elégtelenséggel viselte szemei alatt a sötét karikákat, tegnapi élvezetének tanujelét, semmi alkalmat sem hagyott kihasználatlanul, mely alkalmat nyujtott neki, hogy a terdetemet megsimogassa, a kezemet érintse vagy pedig hogy megértően és titokzatosan reám ne mosolyogjon. Hüvös tartózkodásom egyáltalában nem tévesztette meg. Ha Blanche nem is szentelt semmi figyelmet barátjának manővereinek, reám nézve mégis kinosan hatottak. Hiszen az imádott leánykának végül mégis csak arra a meggyőződésre kellett jutnia, hogy Georgette és közöttük a kielégített szerelem legteljesebb egyetértése áll fenn. És mégis, egyetlen hajszála az én szemérmes leánykámnak, kedvesebb volt előttem, mint az egész szerelmet turbékoló szökeség.

Csak mikor a játéktérrel reggelhez hívtak, nyílt alkalmam, hogy egy pár szót sugjak Blanchenek. De már első, bizalmas szavaimat is hüvösen visszautasította, hidegen mondván:

— Ön rossz helyre cimezte vallo-másait, lovag. Talán sziveskedjék Georgettehez fordulni. Bármennyire nem is válogatott az eszközök alkalmazásában, mégis nagy izléstelenség volna öntől, hogy ha az ön által aljasul kihasznált leány egyetlen gyöngeségéből következtetne, mely gyöngeséget mélyen sajnál és egész életén át szenvedni fog az emlékezete alatt. Remélem, nem akarja még egyszer emlékezetembe idézni tegnapi aljasságát. Különbözik meg kellene mondanom a szüleimnek, hogy viselkedése folytán kénytelen vagyok lemondani az ön kellemes társaságáról.

Es ezzel elment, gögös fejcskét könnyedén meghajlítva, nyugodtan,

arra sem hagyva időt nekem, hogy igazoljam magamat. En meg ott álltam, mint egy leszidott iskolásgyerek, kétségbeesetten, megalázva, haragosan és mégis elragadtatva a pompás fiatal teremtés magatartásától és biztonságától, amellyel engem, öreg tapasztalt rókát olyan alaposan elintézett. Sokkal szerelmesebb voltam azonban, semhogy ezen intésnek megfelelően bucsút mondtam volna az egész dolognak. Ellenkezőleg, ismét előlről akartam kezdeni és türelmesen, akármilyen hosszantartó ostrommal is meghódítani a megsértett leánykát.

A következő napokon úgy tűnt, hogy egy lépést sem tudok tenni ebben az irányban és már kétségbe estem az eredménytelenségen. Azután meg Georgette jelenléte is folyton zavart az ostromban, aki folyton a sarkunkban volt. Máskülönbön azonban a kis szöke semmi kedvtelenséget nem mutatott, hogy elhanyagoltam és Blanchet láthatóan előnyben részesítettem. Magától értetődőnek tartotta, hogy az általa is istenített barátinó mellett ő csak másodrangú szerepet játszhat.

Egy délután azonban Georgettet hazahívták megbetegedett öccséhez, akit neki kellett ápolnia. Ezt az első kedvező alkalmat nem volt szabad kiaknáztatlanul hagynom és sikerült is Blanchet a kastély parkjának egy elhagyott részébe csalnom. Ott letérdeltem előtte és valódi könnyekkel a szememben könyörögtem a bocsánatát. Már-már úgy láttam, hogy szavaim hatással vannak rá, mikor rózsás kis kezét szótlanul átengedte nekem, megnyertem a játékot, gondoltam magamban és csókjaimmal kezének belső felületét is elhalmoztam, jól tudva, hogy a csókok milyen hatást gyakorolnak itt az érzéki asszonyokra. De az eredmény éppen az ellenkezője volt annak, amit vártam. Mint valami undorító bogár érintésétől riadt vissza Blanche és kiszakította kezét az enyémből. Mielőtt felkelhettem volna a földről, már elsiegett.

Ettől kezdve napokon át a visszaérkezett Georgettel foglalkoztam, hogy féltékennyé tegyem a kis leányt. Végre éretteknak tartottam őket a további tervemre. Félrevontam a kis szöke grófnőt és forró hangon a fülébe sugtam, hogy már nem tudok uralkodni az utána való vágyako-

zásomon és éjszaka kopogni fogok az ajtaján, melyet ki kell nyitnia, ha nem akarja, hogy a szenvedés től elpusztuljak. Boldogságtól sugározva rögtön hajlandó volt kérésemet teljesíteni, csak azt a kifogást hozta fel, hogy Blanche is abban a szobában alszik. Ez ne okozzon gondot neki, feleltem én, hagyjon csak engem cselekedni és csak arról gondoskodjék, hogy az ajtót nyitva találjam. Ezt meg is ígerte.

A nap hátralevő részét nagy izgalomban töltöttem. A játék merész volt. Ha Blanche nem szeret, óriási botrány támadhat.

Tizenegy órakor éjjel hálóingben tapogatóztam a sötétben a kastély szétágazó folyosóin a leányok hálószobája felé. Nyitva találtam az ajtót és meggyőződtem arról, hogy a szobában már teljes sötétség uralkodik. Hangtalanul nyitottam ki és csuktam be az ajtót, melyet bezártam és lehúztam a kulcsot. Ez az elővigyázati rendszabály később hasznosnak is bizonyult. Most lábujjhegyen a Georgette ágyához osontam, melynek fekvését pontosan leirta előttem. Tárt karokkal fogadott. A meleg, puha leánytest a Blanche iránti minden szerelmem dacára nagyon is csábítóan hatott az érzékeimre, úgy hogy igazán nem esett nehezemre Georgette forró csókjait viszonzni.

És csakhamar hallottam, hogy az eléggé kis szoba másik felében levő ágyban Blanche felébredt és felült. Aztán megszólalt kellemes alt hangja:

— Georgette, Georgette, mi van veled?

Az én puha kis ágymelegítőm hevesen reszketni kezdett a karjaimban és nem felelt. Csak mikor Blanche másodszor is kérdezte:

— Mi történt? Odamenjek hozzád? — felelte remegő ajkakkal:

— Könyörgöm neked Blanche, hagyj egyedül a boldogságommal. Ha csak egy kicsit is szeretsz, úgy bocsás meg nekem és aludj nyugodtan tovább.

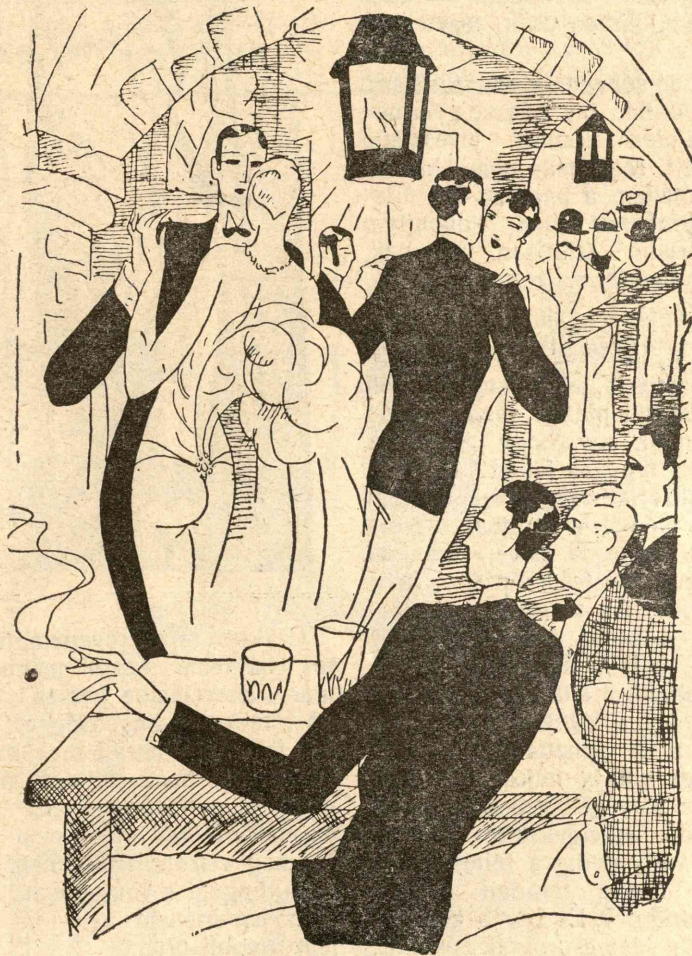
Feleletül csak egy indignált „Oh” hallatszott, azután mézitalbas lábacskák tipegését hallottam a padlón és ruhák suhogását. Most odaszaladt Blanche az ajtóhoz. Hallatszott hiábavaló fáradozása, hogy az ajtót kinyissa. Miután azonban az ajtót zárva találta, nem maradt számára más hátra, minthogy akaratlanul is fültanuja legyen a mi szerelmi epizodunknak. Ismét vissza-

tért tehát az ágyába.

Valószínűleg rögtön kitalálta, hogy ki volt barátnőjének vendége az ágyában, én pedig igyekeztem minél magasabbra fokozni a féltékenységet. Georgettenek kellett eszközül szolgálni ehhez. Kezeim becézgetése alatt már magához tért előbbeni rémületéből és készen állott arra, hogy vágyaimnak teljesen átengedje magát. Azonban én őrizkedtem attól, hogy természetes ösztönömnek engedelmesskedjek és elvegyem őt magamnak. Attól féltem ugyanis, hogy sikoltása, vagy csak halk nyögdecselése is, megfélemlítheti, vagy megrémítheti Blanchet. Nem, volt más eszköz is, mellyel az én

forróvérű szökémet az eksztázis legmagasabb pontjára üzhetem. Szisztematikus nyugodtsággal és céltudatosan haladtam előre. Az eredményben nem kételkedtem; hiszen ebben a fajta becézgetésben Versaillesben és Párisban már nagy hírnévre tettem szert és számtalan szép asszony teljes megalégedését érdemeltem ki.

Az idegutakat gondosan követő ujjaimmal siklottam végig a Georgette hullámzó, élő idomain, melyek izgalomba jöttek. Most ajkaim a szöke illatos fészket keresték, mely a legkényesebb pont minden nő testén. És folytattam tevékenységemet még akkor is, mikor Georgette a

legmagasabb kéjben már szerelmi szavakat nyögdécselt és gyönyörében ujjongani kezdett. Négy-ötször kergettem így irgalmatlanul keresztül a legnagyobb szerelmi kábulaton, mignem teljesen kimerültnék látszott és ajkain egyre jobban elhalkult a sóhajtozás és nyögés.

Es mintha a szomszéd ágy felől hasonló hangok hallatszóttak volna. Feszülten hallgatóztam és csakhamar megállapítottam, hogy nem tévedtem. Világosan hallottam, hogy Blanche csendesén sirdogál ágyacskájában. A szenvedés erőt vett rajta, szegény szíve felolvadt a féltékenységben. Bármennyire fájt is, hogy ennyire meg kellett kinoznom, mégis tulbaldog voltam. Nyugodtan vártam most, míg Georgette a kimerültségtől mély álomba merült. Akkor lemásztam az ágyról és lassan odaosontam Blanchehoz. Ledédeltem az ágy előtt és fejemet odahajoltam fejecskéje mellé a párnájára.

— Blanche — suttogtam — édes szivecském, hiszen csak téged szeretlek!

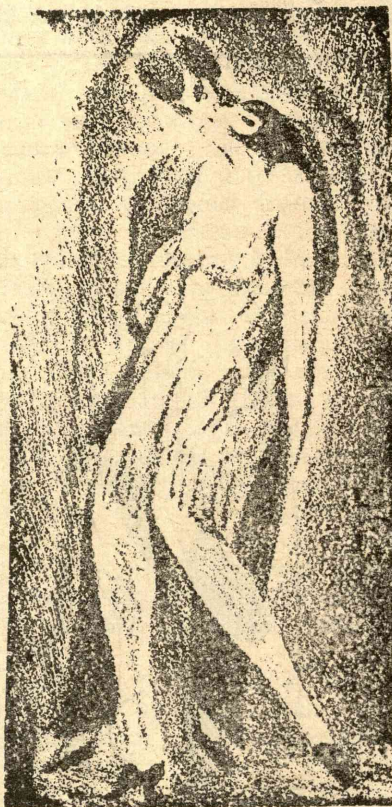
Fokozódó sóhajtozás volt a válasz. A máskülönben oly büszke gyermek most minden uralmát elvesztette maga felett. Most már nem haboztam, felemeltem a paplant és mielőtt védekezhetett volna, odabujtam mellé. Karjaim szorosan átölelték, miközben megtörtén rebegette:

— Engedjen el, maga utálatos, szivtelen szörnyeteg!

Felelet helyett felhúztam a rajtunk levő egyetlen leplet és magam felé fordítottam őt, úgy hogy szorosan egymáshoz tapadva fekdűtünk. Ajkaim körülzárták még csukott pici száját egy végtelen csókban, éreztem, mint dobog a szíve, kezemet ráfektettem iökéletes szépségű keblére és miközben szerelmes szavakat suttogtam a fülébe, lassan előkészítettem a talajt a támadásra. Az ellenállás, amellyel találkoztam, kisebb volt, mint azt a leányka eddigi viselkedése után várhattam volna. Az ártatlansága volt-e, teljes tudatlansága az őt fenyegető veszedelemnek, hogy minden elővigyázatról megfeledkezett, vagy pedig a féltékenység döntött le benne minden gátlást, minden korlátot? És bár a könnyei még mindig végigcsurogtak az arcán, minden ellenkezés nélkül tűrte, mikor most lehajoltam és csókokkal borítottam pompás melleit. Oh, micsoda bájos, éppen beért gyümölcsök voltak ezek! A gyönyör vonagló futott végig a nyulánk tagokon és tudtomra adta, hogy kedvesem

készen áll az utolsó, végső áldozatra.

Magam sem tudtam volna tovább türtöztetni magamat és ellenemre volt, hogy a szeretett leánynál először azt a rabszolgai szerelmi játékot alkalmazzam, amellyel éppen az imént Georgettet vittem eksztázisba. Szívének dobogásáról észrevettem, hogy sejti a veszedelmet, amely fenyegette, mégsem igyekezett menekülni tőlem. Ebben beleegyezését láttam, hogy teljesen az enyém akar lenni... Most már nem haboztam tovább... egy halk felnyögés... és befejeztetett...

Csakhamar észrevettem, hogy óvatoss eljárásom kezdi megnyerni és már a szerelembe frissen beavatott nő minden gyöngédségével közeledik felém és bátran magába fojtja a fájdalmat, hogy teljesen átadhassa magát a gyönyörnek. Ez azonban az első esetben még nem sikerült, én meg viszont addig nem akartam abban hagyni a munkámat, míg meg nem ismertetem vele a szerelem legnagyobb örömet.

Hozzákezdtem tehát a szerelmi neveléséhez. Ágya előtt letérdelve, megkezdtem híressé vált csókjaimat. Már az arcom közelsége is az érzékeny ponthoz, izgalomba látszott hozni Blanchet. Ösztönszerűen összeszorította magát és kezével be-

cézve simogatta a fejemet. És valószínűleg csupán szeméremből és hogy a látszatot megóvja, megpróbálta a fejemet eltolni, hogy megvédje magát ajkam intim becéztetésétől. Én azonban nem hagytam megtéveszteni magamat, hanem tovább folytattam üdvöztő munkámat, míg Blanche kétszer is elmerült a gyönyörök tengerében.

Most kipihentem magam felőrölő munkámból a leányka oldalán és boldog passzivitásban fogadtam azokat a becéztetéseket, amelyekkel Blanche hálájában elhalmozott, míg nem hajnal felé ő maga kért, hogy foglaljam el ismét a helyemet a Georgettenél, aki úgy aludt, mint egy mormota és egyáltalában nem zavartatta magát. De meg kellett esküdnom neki, hogy hozzá sem fogok nyulni a barátónőjéhez és miután nem is volt semmi vágyam ezt az esküt megszegni, felköltöttem Georgettét, a fülébe sugtam, hogy most már távoznom kell és gyorsan kiosontam a leányok szobájából.

Mé y, álomtalan alvás visszaadta minden erőmet. Blanchevel megbeszéltük, hogy a park egy bizonyos részében találkozunk. Már vágyódtam utána, hogy kedvesemet a karjaimban tartsam és kiönthessem a szívemet előtte, amit az éjszaka történetek miatt nem tudtam megtenni.

Utánam nemsokára ő is megérkezett és boldogan repült a karjaimba. Szeméből végtelen szerelem sugárzott, habár a szomorúságnak halvány árnyalata borította az arcát leányságának elvesztése fölött. Miután kibeszélgettük magunkat, amennyire a keskeny pad, amelyen ültünk, engedte, ismét bizonyítékát akartam szolgáltatni szerelmemnek, de Blanche energikusan visszautasított és így szólt:

— Légy okos, szívem. Valami tervet kell kigondolnunk, hogyan viselkedjünk Georgettevel szemben. Előbb-utóbb ugyanis rájön a mi viszonyunkra. Én azonban szégyelem neki gyors megadásomat bevallani, habár ő is minden szégyenkezés nélkül a nyakadba dobta magát. Legjobban szeretném, ha ti ketten látszólag erőszakkal kényszerítenétek a szerelemre, mintha úgy nézne ki a dolog, hogy csapdát állítottatok az ártatlanságomnak. Talán sikerül neked megértetni Georgettevel, hogy csak úgy tudjátok titkokat megőrizni, ha engem is bűntársatokká tesztek. Azaz el kell csábítani engem és ha másképp nem

megy — erőszakkal. És ha már ennyire vagyunk, akkor látszólag Georgette lesz az oka mindennek és lelkiismeretfurdalásoktól kinezva, meg fog hajolni minden kívánságom előtt. Akkor egyszerűen meg fogom neki tiltani a veled való további érintkezést és ragaszkodni fogok ahhoz, hogy egyedül csak nekem szenteld magad. A buta liba bíz nyára mindent el fog hinni. Én ma reggel a megsértettet játszottam és egy szót sem szóltam hozzá, habár olyan alázatosan és büntudatosan közeledt hozzám.

Csodálkoztam Blanche okosságán és megígértem neki, hogy már a legközelebbi éjszakán keresztülviszük a tervét. Megtárgyaltunk még bizonyos részleteket és megegyeztünk abban, hogy napközben nem fogunk már beszélgetni egymással. Most mindenekelőtt az volt a feladat, hogy Georgettet megfelelő hangulatba hozzam. A hallban találtam az én még ártatlan szőkeségemet és magammal huztam egy elhagyott sarokba. Sőhajlozva ölelte át a nyakamat és közölte velem, hogy mennyire retteg, meri Blanche reggel óta tudni sem akar róla. Ugy sejti, hogy Blanche valamit csinálni fog, hogy ezeket az éjszakai látogatásokat megakadályozza, talán még a szüleinek is meg fogja említeni.

Én először teljesen tanácstalanak és kétségbeesettnek mutattam magam, majd hosszas gondolkozás után arra a véleményre jutottam, hogy csupán egyetlen út van Blanchet hallgatásra bírni, ha kényszerítjük, hogy ő is résztvegyen a mi éjjeli orgiáinkban. Igaz, hogy az én kis szőkeségem először duzzogva félrehúzta a száját, kijelentve, hogy talár már ő egyedül nem is elég nekem, de végül mégis meg hagyta győzni magát, hogy csak az övé a szívem és csak az iránta való szerelmemből gondoltam Blanchet látszólag belevonni szerelmi játékaikba. Most még csak abban kételkedett, vajjon sikerülnöm fog e Blanchet az ő jelenlétében meghódítanom. Azt feleltem, hogy ebben az ő segítségét nem fogom tudni nélkülözni, hogy a folyó partján üzött lesbosi játékaikra való utalás a döntő pillanatban bizonyára hatással lesz Blanchere és hogy ha a helyzet megköveteli, akkor neki tettelesen is részt kell vennie a Blanche legyőzésében.

Mikor látta, hogy a Blancheval való erotikus játékaik ismereteseke előtttem, teljesen elvesztette a fejét és mindent megígért, amit kívántam tőle. Testtel és lélekkel megadta magát és már folyton csak a már átélt és még eljövendő szerelmi él-

vezetekről álmodozott.

Most azonban ideje van, hogy vallomásomat megszakítsam és mára bészárjam leveletem. Különben nagyon terjedelmes lenne és nagyon megerőltetné az Ön ibolyakék sze-

meit, melyeket sokkal hatásosabban és célszerűbben is fel tud használni, mint a már talán unalmassá is váló írásait olvasni az Ön hűséges imádójának és unokaöccsének

Edmondnak

S z é p s é g s z a l o n

Hogyan védekezzünk a meleg ellen.

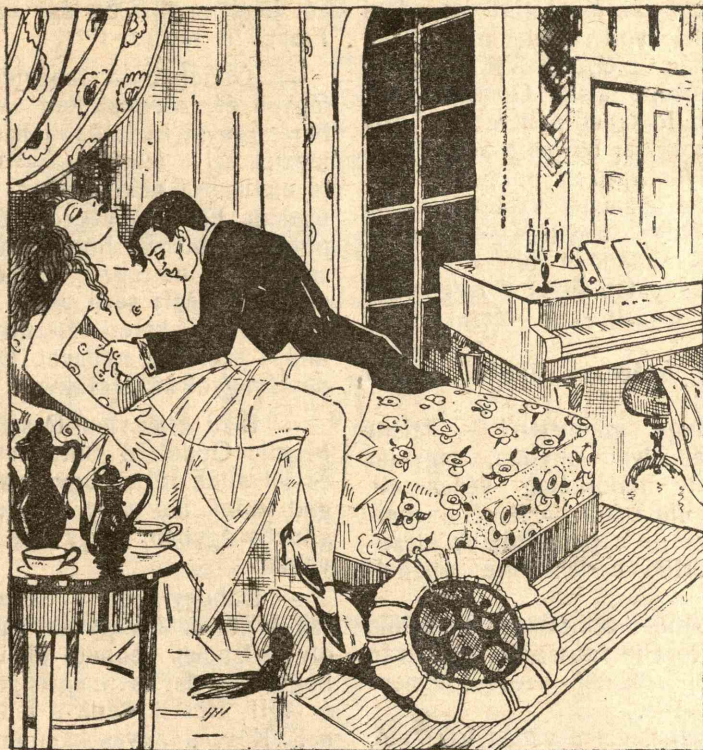
A nagy melegben az idegek eltespednek, a mozgás nehezünkre esik, testünk fáradt s még a szellemi munkát is csak a legnagyobb ügyel-bajjal tudjuk elvégezni. A mi égővünkön élő ember 35 foknál nagyobb meleget már nehezen bír ki. Általában 30 fokon felül munkabírása csökken, közérzete rossz, idegei kimerültek.

A meleg ellen való védekezésnek legrégibb és legtermészetesebb formája: a hidegfürdő. A hideg víz lehűti a testet, felfrissíti az izmokat, felvillanyozza az idegeket.

Sokan éppen ellenkezően, a nyári melegben forró fürdőket használnak — lehülés céljából.

Meleg fürdő után nem érezni annyira a meleg levegő kellemetlen hatását. S noha nyáron a forró fürdő pillanatnyilag egyáltalában nem üdítő, sőt, fárasztó, utóhatása mégis jobb és tartósabb, mint a hidegfürdő.

Egy párisi orvos, akinek már nem egyszer jelentek meg a nyilvánosság előtt érdekes és ujszerű tanulmányai, több éves kísérleteinek eredményeképpen, a nyári fürdözésekkel kapcsolatban szakszerű tanácsadót bocsájtott a nagyközönség rendelkezésére. Szerinte

— ha az utasításokat pontosan betartjuk — okvetlen kell eredménynek mutatkozni. Itt közöljük egy nap fürdő programját.

Reggel, közvetlenül felkelés után, reggeli előtt 36–37 fokos kádfürdőt veszünk körülbelül 10–12 percig.

Azok, akik délelőtt nem strandolnak, ebéd előtt egy órával hideg vízben fürödjének meg, de ne tovább 4–5 percnél. A vízben lehetőleg ne mozogjunk.

Ebéd után semmi körülménynek között ne fürödjünk, se hideg, se meleg vízben.

Délután ötkor vegyünk újból forró fürdőt, (legalább 36–37 fok) és utána jól dörzsöljük le végtag.

jainkat, hogy ezáltal is felfrissítsük a vérkeringést.

Vacsora előtt, — ha nem fekszünk le közvetlen vacsora után azonban ne törülközzünk le, hanem hagyjuk a vízcsipeket a bőrünkön maguktól felszáradni.

Ezeket mondja az oryosi tanácsadó. — Ezek az általános szabályok természetesen normál emberi testre vannak szabva: a tulkövér, ideges vagy bármilyen más betegségben szenvedő egyénekre más módszert kell alkalmazni.

Napközben pedig nagyon hatásosnak mondják a forró tea ivását, ez jobb a hideg italnál.

lat fekhely észtbontóan vonzotta, de mégis habozott.

— Mitől félsz? — kérdezte Rosalie.

— Az uradtól, — felelt őszintén. — Archibald rettenetes fickó, — tette hozzá idegenkedőleg. — A legvadabb ember egész Kentben, aki semmitől vissza nem riad.

Rosalie nevette:

— Archibald cserkészni ment az erdőbe. Hajnal előtt alig ha tér vissza. Jöjj, kövess.

S már magával is vonta a vére hűvében fuldokló Godofrédot. Már ott is ültek a fehér ágy szélén, isteni fődétlenségben és pajzán csintalankodásban, mint két nagy fehér komondor.

És még egyszer zeneileg szólva: alig pengették meg a harsányan felzengő szerelmi hárfát, amikor Archibald betört az ajtón puskával a kezében.

— Kit öljek meg? — ordította magánkívül, az ágyhoz rohanva.

A virrasztó mécset feldöntötte és a szobában pokoli sötétség támadt.

A zord homályt frenetik us dulakodás zaja, orgonabugásszerű hörögés és kéjes lihegés vihara szagatta át, apró s gyötrődő sikoltozással.

Aztán csend támadt. Súlyos, rémes, tragikus csend, az eltompult harag, a betelt bosszu sajátoságos karakterével.

Archibald rettenetes munkát véggezhetett. Ő is teljesen kimerülve pihent a két hangtalan test mellett.

Amde Godofréd, a barátok közismert szívességével csakhamar magához tért.

Némi kétely bántotta szívét. S hogy e kételyt eloszlassa, Archibaldhoz hajolt és a fülébe suttogva kérdezte szüzies elfogódással.

— Gondolom, nem tévedésből töltött, hogy összecserélt a feleségével?

A kétely

A kastély tornácán már a konyodott. A parkban sötét volt. Csak a medence vizén ragyogott a holdfény. És a kéklő csillogásban két hattyu uszott egymás felé. És rögtön, a nagyobbik hattyu kéjesen kitárt szárnyai alá vette a kisebbiket. Emez heves tünetek között vonaglott a vizen.

A levegő, az éj, amint mondani szokás, tele volt szerelemmel.

A tornác mélyén, VIII. Henrik király arcképe alatt, Godofréd, az ifju barát Rosaliet, a hercegnő csinos komornáját ölelgette a fal tövében. Súlyos keze és polip ujjai kiváló szakértelemmel kalandozták be a fiatal hölgy testét és — zeneileg szólva — állandóan ott trioláztak, ahol az anyatermészet a leggömbölyűbb és legzsírosabb részeket alkotta.

— De szép az éj! — mondta Godofréd.

— Maga szemtelen! — felelte Rosalie és olyan lanyhán, vagy inkább oly bátorítólag védekezett, hogy az ifju barát — ismét zeneileg szólva — a preludiumok mezejéről a férfias cselekedetre óhajtott áttérni.

Ez okból célirányosnak ítélte, hogy a Rosalie ruházatát elhárítván az utjából, reszkető kezével a szemtelen tájt érje.

— Rosalie, ezt a vallás írja elő, mondotta ájtatosan és igen halk hangon, az ifju hölgyhöz mind közelebb kerülve. Sőt már olyan közel volt hozzá, hogy közelebb nem is lehetett. — Egyesüljünk szent

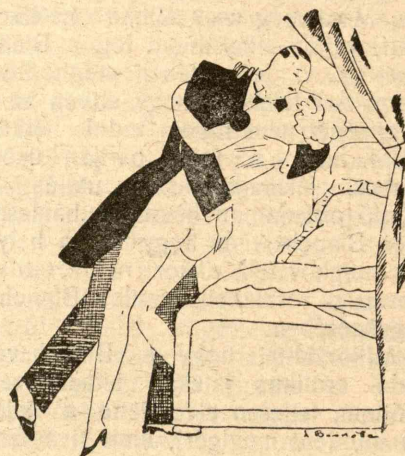
hitünkben — rebegte, óh egyesüljünk Rosalie! A francia barátokra most nagyon rossz idők járnak. Felejtesd velem a but és bánatot! Te különben is francia nő vagy, honfi társnőm vagy. Ah istenem, milyen rég nem élveztem egy francia nő társaságát. Csevegj dalolj, szárnyalj Rosalie, légy lelkes, rajongó, adakozó. Légy nobilis és légy szíla. La France te régarde!

— Godofréd — rebegte Rosalie lágyan és meghatottan — mert a barát szavai az imádott haza képét idézték fel a lelkében, — Godofréd te ugylátszik nem tudod, mi a kényelem. Én nem vagyok olyan gögös vagy büszke hölgy, mint Pimsetton Bell hercegnő, de női méltóságomat mégis sérti, hogy itt, egy fal tövében akarod átszurni szívemet a szerelem nyilával. Ehhez én nem vagyok hozzászokva.

— Bizd csak rám, Rosalie, — lihegett Godofréd türelmetlenül — és jót állok róla, hogy nem is fogod tudni, hol vagy, egy selyemfüggönyös ágyban, vagy egy fal tövében.

— Dehogyan nem, — suttogta vissza a nő — a vágy és hűv ereje oly rettenetes benned, óh ifju barát, hogy ez a fal is megrengene bele és VIII. Henrik képe a fejünkre esne. Kövess ágyas-kamrámba, patyolat fekhelyemre.

— Ném tehetem, — válaszolta Godofréd, aki mint egyébként minden barát, egy csöppet bizalmatlan fiu volt. Az ágyas-kamra, a patyolat

Vasgerendák és betonvas
nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél
Timișoara Józsefváros, Hu-yady-ut 33
Telefon 326. 52

WALTRICH

női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárváros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhullám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás

Tyúkszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

Link Gyula

fogászati műterme

Timișoara, Szt. György tér
Arany Szarvas épület (28)

Alkalmi
ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet
Joan Dumoni

órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant

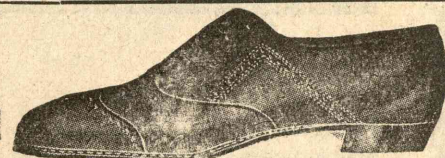
Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros

**Tetszik önnek
e lap ?**

Ugy vegye meg annak minden
számát ! Mivel lapunk tartalma
nemcsak szórakoztató,
hanem oktató is .

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők :
Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Hunyadi ucca 10

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

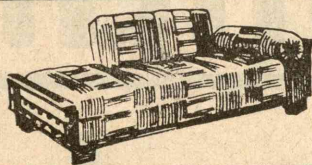
Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan,
cikkék legolcsóbb bevásárlási forrása.

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
puderek és pipere
(34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Ha modern butort akar vásárolni
tekintse meg

Podraczky Ferenc butorüzletét
Timișoara

Coronini tér 20. Gyárváros

„GUMMOZIT“

Grafikai műintézet és bélyegzőgyár

Olcsón és gyorsan készít nyomtatványt és bélyegzőt

Timișoara, Piața Sf. Gheorghe 4

Dauerwellen Várőri
világhírű Vella géppel, tartós ondolás. — Nem göndör,
hanem hullámos. — Leszállított árak mellett garanciával
szalonjában, Timișoara, IV. Kossuth Lajos u. 6.

Külföldi képviselet!

Előkelő régi külföldi Könyv- és Lapkiadóvállalat, mely Európaszerte bir képviselletekkel, át adná vezérképvisletét egész **Magyarország** és **Ausztria** részére, agilis, komoly reprezentáló személynek. Ha nem szakmabeli, kioktatjuk és megfelelő direktivákkal látjuk el. Munkabíró nyugdíjasoknak léépitett köz- és magántisztviselőknek igen alkalmas elhelyezkedési lehetőség get garantál. Több éves szerződés mellett, állandó és nyugodt megélhetés biztosítva. A kép viselet átvételéhez 1500 Pengő illetve 2000 Schilling készpénzavadék megkivántatik. Részletes leveleket „Állandó megélhetés” jelige alatt e lap kiadóhivatala továbbbil.

Ausländische Vertretung!

Vornehmes, altes, ausländisches Buch- und Zeitungsverlagsunternehmen, welches überall in Europa vertreten ist, möchte die Generalvertretung für ganz **Ungarn** und **Österreich** einer agilen, ernsten und repräsentierenden Person übergeben. Wenn er kein Fachmann ist, so bilden wir ihm aus und versehen ihm mit den nötigen Direktiven. Für Arbeitsfähigen Pensionisten, abgebauten öffentlichen und Privatbeamten garantiert es eine sehr geeignete Platzierungsmöglichkeit. Nebst mehrjährigem Kontrakt, ein ständiges, ruhiges Leben gesichert. Zur Übernahme der Vertretung ist 1500 Pengő, resp. 2000 Schilling Baargeldkaution notwendig. Ausführliche Briefe unter „Ständige Existenz“ sind an die Administration dieses Blattes zu richten.